

Nový Jeruzalém č. 10/2019

Zpravodaj pro 238. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)

v Bystrém - v úterý 15. října 2019 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radostině n/Osl.

Ve čtvrtek 12. září 2019 přijelo a přišlo na pouť NJ do Radostína čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 400 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Pavla Krče na pouti NJ v Radostině:

Bratři a sestry! Dnes patří zvláštní blahopřání všem Mariím, protože máme památku jména Panny Marie. Dnes je i památka toho, jak mocná je Mariina přímluva a jak je důležité, když ji s úctou a důvěrou vzýváme. Protože tato památka souvisí s bitvou, která byla u Vídně v roce 1683. Máme v den této památky jeden krásný text z kázání svatého Bernarda. Kousiček z toho textu bych vám přečetl. Je to o tom, jak se máme utíkat k Marii, jak ji máme vzývat. V nejrůznějších situacích. On říká: "Každý, kdo víš, že ve vlnobití tohoto světa se spíše zmítáme uprostřed bouří a větrů, než kráčíme po pevné zemi, nespouštěj oči z této zářící hvězdy, nechceš-li, aby tě bouře pohltila. Oprou-li se do tebe vichry pokušení, narazíš-li na skaliska soužení, **k hvězdě se dívej, Marii vzývej!** Jsi-li zmítán vlnami pýchy nebo ctižádosti nebo nactiutřačství nebo žárlivosti, k hvězdě se dívej, Marii vzývej! Otřásá-li tvou duši hněv, lakomství nebo svody těla, dívej se k Marii! Jsi-li poděšený velikostí svých hříchů, zmatený nečistým svědomím, přestrasený hrůzou před soudem a užuž tě pohlcuje hlubina zármutku a propast zoufalství, mysl na Marii! V nebezpečích, úzkostech, pochybnostech **na Marii mysl, Marii vzývej!** Je to jeden z největších mariánských ctitelů a světců středověku, svatý Bernard. Byl opatem jednoho cisterciáckého kláštera a u nich jsou všechny kostely zasvěcené Nanebevzetí Panny Marie. Měl velkou úctu k Panně Marii a jistě i velkou zkušenost, kterou nám chce předat. **Když v tom sedmnáctém století byla křesťanská Evropa v ohrožení, tak jednu takovou zkušenost už křesťané měli: S pomocí Matky Boží odrazili nápor Turků v roce 1571 v bitvě u Lepanta. Ale teď hrozilo nové nebezpečí.** Byla to armáda dvou set tisíc nebo ještě více vyzbrojených Turků, kteří si mysleli, že dobudou křesťanskou Evropu, že padne Vídeň, a potom i další města. Možná sledujete mistrovství světa v basketbale, tak možná víte, že jsme jako Česko hráli proti Turecku. Byli jsme jasně slabší. Turci v tomto sportu málem porazili Ameriku, jednoho z největších favoritů, a mysleli si možná, že nějaké Česko to bude jednoduchá záležitost. Překvapivě naši vyhráli. Toto klání je na hřišti, kde jeden celek je silnější, ale je to vždy pět mužů na pět. Není to taková přesila, že by se hrálo třeba sedm na dva. Kdybychom si to představili - jak by mohlo hrát třeba v hokeji mužstvo se dvěma hráči proti sedmi. Řekli bychom si - to je absurdní. Takové to bylo, když křesťané se svými vojsky stáli proti mnohonásobné přesile Turků, muslimů. **Byl to jeden velmi zbožný král, který se stal Božím nástrojem. Byl to polský král, Jan Sobieski,** který se stal vojevůdcem. Měl málo mužů, ale všichni šli do boje s důvěrou, že za nimi stojí Matka Boží, Panna Maria. Vzpomínám si, jak je to v jedné pohádce - jmenuje se "Tři veteráni." Jeden z těch veteránů má takovou tu kouzelnou harfičku a říká: "Tak teďka si nabrnkám vojáků, kolik budu chtít." Nabrnká si jich spoustu a potom si říká: "Tak, teďka vám to dáme, kluci turečtí." Nebo něco takového. Nic takového Jan Sobieski neměl, zůstal ve velké menšině. Měl kolem sebe vojáky, kteří opravdu šli do boje usmíření s Bohem. Protože tehdy ve Vídni působil jeden proslulý **kapucínský kněz - Marco d'Aviano** a na jeho přímluvu se už staly zázraky. Tento kněz, **každému, kdo po něm chtěl požehnání, řekl, aby šel nejprve ke svátosti smíření a pokání.** Ke svaté zpovědi. On povzbuzoval křesťanské vojáky, aby se nebáli, aby neztráceli naději. Ten boj začal 12. září brzo ráno. Tento kapucínský

kněz sloužil mši svatou. To, že vyhráli, bojovali do večera, bylo jistě na zvláštní přání Panny Marie, kterou vzývali, o které říkal Marko Aviano: "**Maria pomůž.**" Možná jsme si mnohé zavinili svými hříchy, ale ona je matka. Ona nás v tom nenechá. A opravdu zvítězili. Jan Sobieski posílá ukořistěnou tureckou zástavu papeži. Je známý výrok: "Veni, vidi, vici." - Přišel jsem, viděl jsem a zvítězil jsem. Polský král napsal: "**Přišel jsem, viděl jsem, Bůh zvítězil.**" Tedy neoslavoval sám sebe: Jaký je to hrdina, jaký je to skvělý stratég, co on všechno dokázal, jak mu musí být všichni vděční. Je to Bůh, který nás zachránil. A v tom je **podobný Panně Marii.** V tom mezizpěvu zaznívá Magnifikat, ten chvalozpěv Panny Marie, která také neříká - jak já jsem skvělá. Říká - **Bůh shlédl na ponížení své služebnice, velké věci mi učinil ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí.** Máme-li dar bázně Boží, jeden z darů Ducha Svatého, i na nás se může oslavit Boží milosrdenství. **Bůh neodmítne nikoho, kdo k němu s důvěrou přichází.** On své milosrdenství nemůže projevovat jenom tomu, kdo je pyšný. Tomu, kdo je zatvrzelý, kdo má postoj a pocit, že Boha nepotřebuje. Bázeň Boží, to je touha neurazit dobrého Boha. My dnes oslavujeme Pannu Marii a připomínáme si její jméno. A připomínáme si, jak ji vzývali křesťanští vojáci a jak byli vyslyšeni. Panna Maria nás na mnoha místech vyzývá: "**Pokání, pokání, pokání!**" nebo "**Modlete se, modlete se, modlete se!**" **Kéž bychom jméno Matky Boží vždy vyslovovali s velkou úctou.** Když třeba někdo vezme jméno Boží nebo jméno Panny Marie nadarmo, tak jsem z toho velmi nervózní. Co mám dělat? Jak bych měl zareagovat? Mám toho člověka napomínat? Mám do toho jít s takovou horlivostí, s takovou odvahou? Nebo se v duchu pomodlit? Jisté je, že každý hřích přináší prokletí. Určitě i urážka Božího jména nebo jména Panny Marie. Avšak **vzývání s úctou, s dětinou důvěrou, nás může naopak otvírat velikému Božimu požehnání a Božimu milosrdenství.** Vrátime se k tomu příkladu ze sportu, z toho basketbalu. Jak to, že podceňovaný český tým mohl postoupit tak daleko, vyřadit některé favority? Mluvílo se o semknutosti, týmovosti, že do hry dávali svoje srdce. My se dnes nemusíme semknout kolem nějaké sportovní hvězdy - ale **můžeme se semknout kolem Panny Marie.** Dát jí své srdce, dát jí své životy. Ona nás vždycky povede ke Kristu. A tak nakonec bych chtěl uzavřít tuto promluvu slovy samotného Pána Ježíše, která řekl jednomu benediktinskému mnichu, jednomu knězi: "Miluj mou Matku. Miluj mou Matku více a více. Sám se nikdy nemůžeš přiblížit lásce mého Srdce k mé Matce. Tak budeš moci zakusit nepopsatelné spojení našich dvou Srdcí ve svém vlastním srdci. **Bud' věrný jejímu růženci. Je štítem i mečem jejího duchovního zápasu.** Je jistotou vítězství nad mocnostmi temna. Proč? Protože **je to modlitba pokorná, modlitba, jež spojuje duši toho, kdo se jí modlí, s vítězstvím mé Matky nad starým hadem.**" Ano, modli se. Amen.

Sbírka - po zaplacení autobusů, nutné režie - jsme darovali **9 278 Kč** na Mary's Meals - Mariino jídlo pro hladovějící. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Pavlu Habrovcovi a všem farníkům z Radostína, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

A hlavně - díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

(kterou naplňujeme vůli a přání Panny Marie, připomenuté v promluvě P. Pavla.)

Představení hlavního celebranta NJ v Bystrém, kterým je P. Mgr. Jan Paseka, generální vikář diecéze Hradec Králové:

Stručné představení se: Pocházím z Hrochova Týnce z věřící rodiny. Je mi 39 let, mám starší sestru. Velmi rád jsem chodil od dětství ministrovat. Často jsem si hrál na pana faráře, líbily se mě vlaky, ministroval jsem i na pohřbech a chtěl jsem být i zaměstnancem pohřební služby a zaujali mě i popeláři. To bylo takové dětské, protože každé dítě si na něco hraje a něčím chce být. Touha stát se knězem ve mně však přetrvávala. Studoval jsem v Chrudimi Střední zemědělskou školu. Pak jsem se rozmýšlel, jestli mám jít do semináře nebo do kláštera. V té době jsem jezdil hodně na Svatou Horu k redemptoristům. Nakonec mi Pán ukázal, že se mám přihlásit do semináře. Byl jsem rok v Teologickém konviktu v Litoměřicích a pak pět let v semináři v Praze. Na kněze jsem byl vysvěcen 16. září 2006. Na první kaplanské místo jsem byl poslán do Poděbrad. Od srpna 2007 jsem byl ustanoven do Chrásti u Chrudimě. Tam jsem prožil

krásných devět let. Měl jsem k této farnosti ještě Vrbatův Kostelec, kam jsem velmi rád jezdil a pět roků jsem byl spirituálem církevního gymnázia ve Skutči. V roce 2016 mě pan biskup Jan Vokál povolal do Hradce Králové a od prvního ledna 2019 mě jmenoval generálním vikářem Královéhradecké diecéze. **Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Moji rodiče jsou obyčejní lidé. Velmi si vážím toho, že maminka byla se mnou a se sestrou doma, věnovala se nám dětem a tatínek ji v tom maximálně podporoval. Maminka měla a má velkou úctu k Panně Marii, což jsem asi od ní přejal, protože Pannu Marii mám také velmi rád.

Co bylo tím nejdůležitější impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Jak už jsem řekl výše, knězem jsem chtěl být od dětství. Velmi často jsem si na pana faráře i hrál. Když se blížila chvíle, kdy jsem se měl rozhodnout, nevěděl jsem, jestli mám podat přihlášku do semináře nebo jít do kláštera. Rozhodl jsem se tedy, že ještě půjdu na vyšší odbornou školu a během té doby se nějak rozhodnu. V zimě však mi už bylo jasné, že na té škole mám skončit a přihlásit se do semináře za diecézi. Byl to zvláštní okamžik, který ani nejde popsat. Těch několik měsíců, které jsem byl na VOŠ pro mě byla ale velmi důležitá, protože jsem poznal, že to není nějaké moje vysněné přání z dětství, ale že to je Bůh, který mě ke kněžské službě volá. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?**

Kněz, kterého jsem obdivoval a který má určitě velkou zásluhu na mém povolání je určitě P. Rudolf Zahálka. Velmi mě ovlivnil i P. Václav John, P. Josef Břicháček a mnoho dalších kněží. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Kněz má svěřený lid učit, posvěcovat a vést. Nejdůležitější na kněžské službě je pomáhat všem na cestě do Božího království. Aby to kněz dělal správně, musí stále prohlubovat vztah s Kristem. Nejdůležitější na kněžské službě proto považují modlitbu, čas, který se věnuje Pánu. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** První, co bych na to odpověděl je být normální, žít normálním, přirozeným životem a tím svědčit o Bohu. Někdy se za svoji víru stydíme nebo ji předkládáme nesympatickým způsobem. Abychom dobře víru šířili ve svém okolí, musíme být skutečně učedníky Ježíše Krista. To neplatí jenom pro kněze, ale pro všechny pokřtěné. Být učedníkem znamená učit se od Ježíše. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?** Velmi důležitá je věrnost ve všech směrech. Je důležité být věrný Bohu, službě, kterou dělám a také věrnost diecéznímu biskupovi.

Úmysl sbírky na pouti NJ v Bystrém – poprosil bych vás o dar na hospic Duha v Hořicích (ze sbírky se hradí režie, autobusy a co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? V čase, mnohdy nestíhám všechno, co bych chtěl. **Na co se nejvíc těšíte?** V současné době se těším na národní pouť do Říma u příležitosti 30. výročí svatořečení sv. Anežky. A těším se do Božího království. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Účast na poutích, kterých byla v létě celá řada. Setkal jsem se s mnoha lidmi, slyšel jejich názory. Radost mi dělají různé pastorační cesty, při kterých vidím, kolik dobrých věcí se v diecézi děje. **Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Myslím si, že rodiny potřebují povzbuzení. Papež František velmi často zdůrazňuje roli doprovázení. To znamená naslouchat běžným radostem a starostem, které rodiny prožívají a hledat v tom Boží vedení, Boží záměr. Centrum pro rodinu připravuje různé programy pro rodiny, ať jsou to duchovní obnovy, víkend pro rodiny, pouť rodičů, kteří přišli o dítě a mnoho jiných aktivit.

16. pěší smírná pouť P. MUDra. Ladislava Kubička.

V sobotu 21. září 2019 jsme už pošetnácté šlapali – modlili se ústy, srdcem i nohama – od hrobu P. Kubička na hřbitově v Kunštátě k Panně Marii Bolestné do Sloupu v Moravském krasu. Zprávu začnu odpovědí na tři nejčastější otázky, které většinou lidé – věřící nebo nevěřící kladou: **Jaké bylo počasí? Kolik vás šlo pěšky? Jak se vám šlo?** A) Počasí bylo nádherné – krásný prosluněný předposlední letní den s příjemnou předpodzimní teplotou a občas mírným vánkem – jedním slovem NÁDHERA. b) Z kunštátského hřbitova nás odešlo 68, během dne vystoupil počet pěších poutníků na 75. c) Jak komu. Záleží na věku a zdravotním stavu končetin, oběhového a dýchacího ústrojí. Dále uvádím otázky, které zazněly během putování.

Jaká je historie těchto smírných poutí? Po první pěší pouti na Velehrad (2001) jsem dostal nápad navázat na poutě našich předků, kteří putovali z naší oblasti pěšky na Vranov, do Křtin a

Sloupu. V roce 2002 jsme šli od kaple Panny Marie v Hodoníně u Kunštátu přes Lysice do Sloupu (přes 30 km) tam přespali a v neděli se připojili k autobusovým poutníkům. V roce 2004 jsem na končícím pohřbu P. L. Kubička dostal nápad proměnit tyto poutě na smírné – nejen na odčinění násilné smrti P. Kubička, ale všech kněží zavražděných od dob svatých Cyrila a Metoděje až do dnešní doby. Dát viditelnou formou najevo, že o kněze stojíme, vážíme si jejich služby a obětí – oproti tomu všemu, jak na ně odpůrce Boží a svět útočí. Později přišel nápad vycházet od hrobu P. Kubička – tím se otevřela možnost také pro méně zdatné – je to necelých 24 km – 6,5 hodiny chůze.

Jak se určuje datum této pouti? P. Kubiček byl zavražděn 11. září. Datum by mělo být co nejbližší tohoto data. Na první mariánskou sobotu v měsíci to nejde – jsou různé „zaběhnuté“ pouti – Netín, Křtiny, Žarošice, Koclířov a také je tento den slaven v některých farnostech. Jednou se stalo, že jsme se s poutí „trefilii“ do konání hrnčířského jarmarku v Kunštátě, který je od pátku do neděle. Náměstí uzavřené, pro konání této poutě naprosto nevhodné prostředí a navíc dopravní komplikace. Na městském úřadu mně ubezpečili, že se tento jarmark koná vždy třetí víkend v září. **Proto pouť je většinou druhou nebo třetí sobotu v září, abychom se nestřetli s jarmarkem.**

Na závěr zajímavost z té letošní: V knize Až k prolití krve je svědectví o tom, jak P. Kubiček krmil veverka oříšky. Po jeho smrti paní doktorka Svatošová mluvila o tom, jak ji na těch místech veverka „navštívily“ a připomněly jí jak P. Kubiček v nebi „maká“. Mimo jiné vyslyšené prosby, také obrácení jeho vrahů – mladšího dokonané, u staršího je to na dobré cestě. Při jedné pouti jsme těsně před Sloupem našli přejetou veverka na silnici – pro mě to bylo znamení a tak jsem vycpanou veverka povýšil na atribut P. Kubička a vždy na pouť ji přimontoval na poutní křížek. Po několika letech jsem se dověděl, že to mnozí nevidí rádi – vycpaná veverka na kříži pod ukřížovaným (kdysi na křížích bývala buď Panna Maria nebo lebka se zkříženými hnáty) – a že to mnohdy pohoršuje. Tak jsem ji tam přestal dávat. Ale osobně, vždy když uvidím veverka – pošlu k P. Kubičkovi prosbu. Letos – když jsme uviděli poprvé věže kostela ve Sloupě, tak podle staré tradice jsem se otočil k poutníkům a dal pokyn k modlitbě „Zdravas Královno“. Potom přišla jedna poutnice a řekla, že viděla za mými zády přeběhnout přes silnici veverka. Náhoda? Jsem přesvědčen o tom, že to byl jasný signál z nebe, že naše prosba o smír a oběti jsou přijaté. **Bohu díky a díky všem, kteří jakýmkoli způsobem pomohli – děkuji – jL**

Pozvánky.

28. 10. 2019 – Praha – po stopách sv. Anežky české. Farnost Nové Veselí a Bohdalov pořádá k 30. výročí svatořečení sv. Anežky. Mše svatá v kostele sv. Anežky na Spořilově, Anežský klášter, kostel sv. Haštala – obláčka sv. Anežky, kostel sv. Bartoloměje. Informace a přihlášky u jLK.

Plán poutí NJ na rok 2019 a rok 2020:

2019 12. prosinec Olešnice – P. Jaroslav Laštovička z Velkého Meziříčí

2020 14. leden Velké Meziříčí – P. Jiří Kupka	13. únor Trpín	12. březen Křižanov
14. duben Měřín	13. květen Bohdalov	16. červen Žďár n/Sáz
14. červenec	13. srpen	15. září Pavlov
13. říjen	12. listopad	15. prosinec Olešnice

2021 únor - Lysice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 239. pouť NJ – ve středu 13. listopadu 2019 v 17 hodin v Jámách – hlavní celebrant – P. Jaroslav Trávníček, školní kaplan ve Žďáře nad Sázavou .

*Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. **Uzávěrka příštího čísla je 20. 10. 2019. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.***

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém**

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor : jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.